

Plantak egin

TERE MALDONADO
FILOSOFIA IRAKASLEA

ngurumaririk gabe, buru-belarri sartuko naiz harira: eskola publikoaren aldekoak oso atseginak izaten ari gara gauza batzuk eztabaidatzean. Serio, itunpeko ikastetxeekin gertatzen ari dena onartezina da. Zehaztasun eta zintzotasun osoz ahalegintzen ari gara argudiatzen, iritzi desberdin eta legitimoen eztabaida batean egongo bagina bezala. Baina, Zeusarren, ez gaude! Formalki bai, badakizue, norberak nahi duena pentsa dezake, lurra laua dela barne. Iritzi guztiak errespetagarriak direla dioen iritzia zabaldua dago, baina iritzi bat oso zabaldua egoteak ez du egiazko bihurtzen.

Eskola publikoaren aldeko argudio, gertakizunen deskripzio eta datuen aurrean batzuk kexatu besterik ez dira egiten: "Gure kontra zaudete". Ez bereziki, portzierto, Kristau Eskolakoak, nahiko isilik daudenak, hatzamarrak gurutzatuta oin-puntetan pasatuz, ea euren lotsariak agerian ez diren gelditzen, ekaitza noiz pasako zain, ea legea behingoz ezartzen den eta ahalik eta zatirik handiena ateratzen duten. Beste batzuk ukondoetaraino latexezko eskularruak jantzi eta digresio eskisitoetan sartzen dira, inora ez doazenak. Baina ez diete erantzuten mahai gainean ipinitako datuei.

Benetan esan dezakegu hau debate bat dela? Eztabaidatu beharrean, batzuk plantak egiten ari dira. Argudioak baino askoz eraginkorragoa den zerbait daukate beren alde: boterea, agintea, gehiengo parlamentarioa. Eta jakitun dira. Itxura mantentzen dute, auzo-lotsa estratosferikoa izan ez dadin. Batzuek sumindura agertzen dute, *nola da posible gure ikastetxearen kontra honela jotzea* esanez. Berdin dio guk erakustea ez goazela inongo ikastetxeren aurka, kontua dela zelan gastatu diru publikoa, eta zein gauza zoragarri ordaindu behar duen norberak, izan igerileku olinpiko bat edo balio katolikoetan oinarritutako heziketa. Baliabide publikoak justizia- eta ekitate-irizpideen arabera banatu behar dira, berdintasun-printzipioa errespetatuta, eta hain zuzen hori bermatzeko, premia gehien duenari gehiago emanda. Ezin da dena erretorika huts bihurtu, egia-ostearen seinale.

Hauteskunde-kanpainak, gero eta gehiago publizitate-teknikez baliatuta, oinarrituta daude esloganak errepikatzen dituzten argudioetan, aurkakoak dioena aintzakotzat hartu barik. Min handia egin digu horrek, eztabaida jator batek ez baitatza hitza txandaka hartzean, zuk zeurea esateko eta nik neurrea, zuri bost axola zaizularik zer esan dudan nik eta, niri, gauza bera.

Esango didate ezin ditudala nire kontrako iritziak indargabetu, trukean nireak besterik ez baititut eskaintzen. *Usteak erdi ustel* dioen esaera egiazkoa bada, guztiontzat aplikagarria behar du izan. Onartuko dut. Horregatik eskatzen diet, ez niri, baina bai Urola Kostaldeko Eskola Publikoaz Harro Plataformak ekainean legebiltzarreko agerraldian esandakoari erantzutea. Edo Ordiziako Euskal Eskola Publikoko Komunitateari. Edo Inklusioaren Aldeko Legegintzako Herri Ekimenaren ordezkariari. Edo Aiaraldea Hezkuntza Publikoa Bizirik Plataformakoari. Edo Guraso Elkarte Federazioari, edo Hezkuntza Laikoari. Edo... ez zaizkit guztiak kabitzen! Eskola publikoaz harro gaude, bai, baina, ni bereziki harro nago emakume eta gizon puska horien aldean egoteaz; lana, denbora, ahalegina, lo-galtze, pazientzia, pentsamendua, bihotza, arima eta poza ipintzen dituztenak guztien ongizatearen alde. Trikimailu erretoriko edo marketin-teknikarik gabe, korrontearen kontra, itotzen gaituen individualismo konpulsibotik urrun. Hori bai auzolana! Pena handia, eztabaida irabazteak politika publikoetan eraginik ez izatea. Baina hori ez dago gure esku oraintxe. ●

ANTTON OLARIAGA